

23. Min far var ej konung, ej jarl en gång, Dock
 lefver hans minne i skaldens sång. Höghvålfda grifter
 förtälja på runsten, min ätt bedrifver.

24. Lätt kunde jag vinna mig rike och land, Men
 heldre jag blir på min fadernestrand. Der vill jag skydda
 En kungens gård som den ringes hydda.

25. Vi äro på Deles hög; han hör svart ord i
 djupet här nedanför. Med Frithiof beder Den gamle i
 högen! betänken Eder!" —

26. Då reste sig Helge och talte med hån: "Vär
 syfter är ej för en bondefon. Nordlandens drottner Må
 täfsla, ej du, om den Valhallsdotter.

27. Vår gerna att hellsas för ypperst i Nord, Winn
 männer med handkraft och qvinnor med ord. Men D.
 dingsblodet Till pris ger jag icke åt öfvermodet.

28. Mitt rike behöfver du ej ta dig an, Jag skyd-
 dar det sjelf; vill du bli min man, En plats är ledig
 I bland mitt husfolk, den kan jag ge dig." —

29. "Din man blir jag knappast, var Frithiofs
 svar, Är man för mig sjelf, som min fader var. Ur
 silfverfida flyg, Angurvadel! du får ej bida."

30. I solen glänste den klinga blå, Och runorna
 lågade röda derpå. "Du Angurvadel, Du är dock, sad'
 Frithiof, af gammal adel.

31. Och wore det icke för högens fred, På stället
 jag högge dig, Swartekung, ned. Vill dock dig lära En
 ann gång ej komma mitt swärd för nära." —

32. Så sagde, han klöf i ett hugg allen Rung
 Helges guldföld, som hängde på gren. I två halfrunder
 Han klang emot högen, det klang inunder.

33. "Väl träffadt, min klinga! ligg nu och dröm
 Om högre bedrifver: till dess förglöm De runolågor; Du
 segla wi hem öfver mörkblå vågor."

S å n g e r

ur

Frithiofs Saga.

Den Första:

Frithiofs Frestelse.

Vären kommer: fågeln qvittrar,
 skogen löfvas, solen ler, &c.

Den Andra:

Frithiofs Frieri.

Väl klingar sången i Fri-
 thiofs sal, &c.

"O! hvor offentlig jeg har været, for min egen fars blindes
 dørgen trifs ei råt på væggen, blotter bort med blinde

Gamle kungen kan ej följa jagten som hon flyger fram,
ensam wid hans sida rider Frithiof, tyst och allvarsam.
Mörka, vemsodsfulla tankar växa i hans qualda bröst,
och hwarthelt han än sig vänder, hör han deras klageröst.

Låt mig höra florens dunder, låt mig höra årens röst!
 Står det bänar rundtomring mig, då är lugn i stridslofs
 Följebång och pilregn, gubbe! Mår i hufver låget fäst,
 och jag stupar glad, och renad till följanta Qndar går."

22. Han lät oss våra hos Hilding opp, Likt unge
 män som våra tillsammans i topp. Derofwansföre Band
 Freja de toppar med gyllne snöre.